

1. Bakgrund: Att försvaga Tyskland, att stärka USA

Det nuvarande tillståndet i USAs ekonomi tyder på att den inte kan fungera utan ekonomiskt och materiellt stöd utifrån. FEDs politik för kvantitativa lättnader, liksom den okontrollerade emissionen av kontanter under Covid-låsningarna 2020 och 2021, har skapat en kraftigt ökad utlandsskuld och ett väldigt utbud av dollar.

Den pågående försämringen ekonomin leder troligen till en förlust av demokratiska partiets positioner i kongressen och senaten vid valet i november 2022. Riksrättsförfarande mot president Biden kan då inte uteslutas och måste undvikas till varje pris. Det finns nu ett akut behov av att resurser strömmar in i vår nationella ekonomi, och särskilt vårt banksystem. Det är bara från europeiska länder - bundna av EU:s och Natos åtaganden - som så stora resurser kan erhållas utan att vi får betydande militära och politiska kostnader.

Största hindret för ett sådant inflöde är Tysklands växande oberoende. Även om dess suveränitet fortfarande är begränsad, har Tyskland i årtionden konsekvent och försiktigt strävat efter att slippa sina restriktioner och bli helt oberoende. Detta tyska självständighetsmål kan först nås om några decennier. Men om USAs sociala och ekonomiska problem förvärras kan det gå mycket fortare. En annan faktor som bidrar till Tysklands väg mot oberoende är Brexit. Genom Storbritanniens utträde ur EU:s strukturer har USA förlorat en viktig möjlighet att påverka förhandlingarna om EUs olika beslut.

Hittills har oron för USAs negativa reaktion gjort det europeiska självständighetsarbetet försiktigt. Men skulle vi en dag tvingas helt lämna Europa (läs Kina!) så finns goda chanser för Tyskland och Frankrike att nå ett politiskt samförstånd. Och Italien och andra europeiska länder – särskilt de tidigare medlemmarna i Kol- och Stålunionen¹ – skulle då ha goda skäl att ansluta sig om villkoren är de rätta. Storbritannien kommer då inte ensamt kunna stå emot trycket från den tysk-franska duon.

Skulle detta inträffa blir Europa inte bara en ekonomisk utan också en politisk konkurrent till USA. Samtidigt skulle de USA-orienterade östeuropeiska ländernas inflytande på EU kraftigt minska – och alldeles särskilt om USA är försvagat av sina interna problem.

För Mikael: Sammanfattning av Bakgrund:

¹ **Europeiska kol- och stålunionen.** Ursprungligen Frankrike, Italien, Västtyskland, Belgien, Luxemburg, Nederländerna. Senare även Danmark, Finland, Grekland, Irland, Portugal, Spanien, Storbritannien, Sverige och Österrike. Ersattes 2002 av [Europeiska gemenskapen](#) (EG).

a/ USA behöver skaffa stöd utifrån. FEDs kvantitativa lättnader och hämningslös emission av kontanter har skapat en kraftigt ökad utlandsskuld och ett väldigt utbud av dollar.

b/ Ekonomin kan skada demokraterna vid kongressvalen i november 2022. Då riskeras Riksrätt mot president Biden. Därför måste nya resurser in i ekonomi, och särskilt banksystemet. Bara EU- och Natoländer kan tömmas på så stora resurser utan betydande militära och politiska kostnader.

c/ Största hindret för resursinflöde från Europa är Tysklands strävan efter egen suveränitet och oberoende. Denna självständighet har hittills legat i fjärran – men om USA försvagas socialt och ekonomiskt, så kan detta gå mycket fortare. Även Brexit bidrar till Tysklands oberoende, för därmed har vi förlorat en viktig möjlighet att påverka EUs regeringsövergripande förhandlingar.

d/ Det är rädslan för USAs reaktion som gjort Tysklands förändring så långsam. Men skulle vi lämna Europa, så kanske Tyskland och Frankrike når politiskt samförstånd. Och då kanske Italien och andra europeiska länder vill ansluta sig om villkoren är de rätta. Då kommer Storbritannien inte kunna stå emot det tysk-franska trycket.

e/ Inträffar detta blir Europa inte bara en ekonomisk utan också en politisk konkurrent till USA – samtidigt som USA-vänliga östeuropeiska länder skulle förlora inflytande över Västeuropa. Och alldeles särskilt så om USA är plågat och försvagat av egna interna problem.

2. Svagheter i Tysklands och EUs ekonomi

Om Tyskland hamnar i en ekonomisk kris, så kan vi förvänta en ökad överföring av resurser från Europa till oss i USA. EUs ekonomiska utveckling styrs nästan helt av den tyska ekonomins tillstånd, och det är fr.a. Tyskland som får stå för kostnaderna för de fattigare EU-medlemmarna. Den tyska ekonomiska modellen har byggt på två förutsättningar:

1. Obegränsad tillgång till billig rysk energi
2. Billig elektricitet från franska kärnkraftverk

Den första faktorn är absolut viktigast. Ett avbrott i Rysslands leveranser kan säkert utlösa en systemkris som skulle vara förödande för den tyska ekonomin och därmed för hela EU.

Den franska energisektorn är också en osäker leverantör. Konflikterna i Mali med Sahel är här centrala, där det egentligen inte handlar om att bekämpa terrorister, utan om att säkra uranleveranserna till Frankrike. Ett tillbakadragande av tyska och franska trupper från Mali skulle dramatiskt öka osäkerheten.² Ryssland kontrollerar direkt och indirekt nästan 50 procent av den globala marknaden för reaktorbränslestavar, och man kan undra hur kärnkraftverk ska fungera i framtiden om Ryssland skulle sluta exportera. Om Ryssland slutar leverera kärnbränslestavar och situationen i Sahel³ blir instabil, så blir den franska energisektorn kritiskt beroende av australiska och kanadensiska bränslen. Etableringen av AUKUS skapar därför nya påtryckningsmöjligheter, och alldeles särskilt när det gäller att påverka Australien. Denna fråga ligger dock utanför för detta dokument.

3. En regisserad kris

² Frankrike lämnade Mali i början av augusti 2022. Wagnergruppen är aktiv i landet på uppdrag av juntan där.

³ **Sahel.** "Saharas gräns". Gränazonen mellan Sahara och de mer bördiga områdena söderut. Sträcker sig från [Atlanten](#) genom norra [Senegal](#), [Mauretanium](#), [Mali](#), [Burkina Faso](#), södra [Niger](#), nordöstra [Nigeria](#), [Tchad](#) och in i [Sudan](#). Mellan Atlanten i väster till Sudan i öster övergår Sahel från halvtorra [grässlätter](#) till buskig savann.

Koalitionsregeringen i Tyskland är svag, så tack vare våra åtgärder var det - trots motstånd från stålindustrin och den kemiska industrin - möjligt att stoppa öppningen av gasledningen Nord Stream 2. Men risken finns att en dramatisk ekonomisk nedgång får den tyska ledningen att återvända till idén om europeisk suveränitet och strategisk autonomi. Det enda hållbara sättet att garantera Tysklands förkastande av rysk energiförsörjning är att samtidigt dra in både Tyskland och Ryssland i den långvariga inrikeskonflikten i Ukraina.

Våra åtgärder i Ukraina leder oundvikligen till ett militärt svar från Ryssland, som då kan förklaras som angripare och de redan förberedda sanktionspaketen aktiveras⁴. Då beslutar Putin sannolikt om begränsade motsanktioner – särskilt rysk energiförsörjning till Europa. Sanktionsskadorna för EUs länder blir därmed jämförbara med Rysslands. Men i Tyskland blir sanktionsskadorna ännu högre.

Förutsättningen för att Tyskland går i fällan är den gröna ideologins ledande roll i Europa. De tyska gröna är en starkt dogmatisk rörelse, vilket gör att de ganska lätt kan fås att ignorera ekonomiska argument. Här överträffar de sina motsvarigheter i resten av Europa.

Personliga egenskaper och bristen på professionalism hos deras ledare - framför allt Annalena Baerbock och Robert Habeck – gör det nästan omöjligt för dem att erkänna sina egna misstag i tid. Det kommer alltså att räcka med att snabbt forma mediebilderna av Putins aggressiva krig för att göra de gröna till ivriga och härdade förespråkare för sanktioner, ett "krigsparti" om man så vill. På så sätt kan sanktionssystemet införas utan hinder. Den intellektuella stelheten hos dessa ledarna omöjliggör en kursändring - även om de negativa effekterna av den valda politiken blir tydliga. Partierna i den tyska regeringskoalitionen måste dessutom gå i takt med varandra – åtminstone tills rädslan för ett ekonomiskt sammanbrott blir större än rädslan för en regeringskris.

Men även om SPD och FDP skulle motsätta sig de gröna, så skulle en ny regerings förmåga att återställa relationerna med Ryssland tillräckligt snabbt vara mycket små. Tyska stora vapen- och vapenleveranser till Ukraina skapar oundvikligen misstro och misstänksamhet i Ryssland, vilket kommer att göra alla förhandlingar svåra och långa.

Kan ryska krigsförbrytelser och rysk aggression bekräftas kommer den tyska politiska ledningen inte att kunna hindra sina EU-partners att ge bistånd till Ukraina och genomdriva allt skarpare sanktionspaket. Därmed skapas en tillräckligt långvarig klyfta mellan Tyskland och Ryssland.

4. Förväntade resultat

⁴ Förbundskansler Scholz har flera gånger sagt att sanktionerna förberetts under lång tid.

En minskning av den ryska energiförsörjningen – helst ett fullständigt stopp för dessa leveranser – skulle få katastrofala följder för den tyska industrin. Behovet av att avleda betydande mängder rysk gas för uppvärmning av privata hushåll och offentliga anläggningar på vintern kommer att förvärra bristen ytterligare. Nedläggningar av industriföretag kommer att leda till flaskhalsar i komponenter och reservdelar till produktionen, kollaps av logistikkedjor och slutligen en dominoeffekt. De största anläggningarna inom kemi-, metall- och verkstadsindustri kommer troligen att stanna helt, eftersom de ofta inte har några marginaler för att minska energiförbrukningen. Detta kan leda till nedläggning av företag med kontinuerlig drift – t.ex. i stålindustrin, vars ugnar alltid måste hållas i viss drift. Stängs ugnen av, så förstörs den.

De sammanlagda förlusterna i den tyska ekonomin kan endast uppskattas ungefärligt. Även om begränsningen av ryska leveranser är begränsad till 2022 kommer konsekvenserna att pågå i flera år, och de totala förlusterna kan nå 200 till 300 miljarder euro. Detta kommer inte bara att innebära ett förödande slag mot den tyska ekonomin, utan mot hela EU:s ekonomi. Vi talar inte om en nedgång i den ekonomiska tillväxten, utan om en långvarig lågkonjunktur och en minskning av BNP med tre till fyra procent per år enbart i materialproduktionen under de kommande fem till sex åren.

En sådan nedgång leder oundvikligen till panik på finansmarknaderna och eventuellt till kollaps. Euron kommer oundvikligen och kanske oåterkalleligen att falla lägre än dollarn – och en kraftig medgång i Euron gör att många länder minskar eurons andel av sina valutaserver. Gapet kommer att fyllas med dollar och Yuan.

En annan konsekvens av en långvarig recession blir en kraftig minskning av levnadsstandarden och stigande arbetslöshet. (200' – 400' bara i Tyskland.) Det leder i sin tur till kompetensflykt av kvalificerad arbetskraft och välutbildade ungdomar. Någon annan destination för dessa än USA finns inte.

En något lägre, men heller inte obetydlig ström av migranter från andra EU-länder till USA är också att vänta. Det undersökta scenariot kommer därför både direkt och indirekt att stärka vår nationella, finansiella situation. Kortsiktigt vänder detta trenden med den hotande lågkonjunkturen, och konsoliderar det amerikanska samhället genom att distrahera det från omedelbara ekonomiska bekymmer. Det minskar i sin tur risken i valet. På medellång sikt kan de sammanlagda fördelarna med kapitalflykt, omdirigerade logistikflöden och mindre konkurrens i viktiga industrier uppgå till 7-9 triljoner dollar. Tyvärr kommer även Kina sannolikt också dra nytta av detta föränderliga scenario på medellång sikt. Samtidigt gör Europas starka beroende av USA det möjligt för oss att effektivt identifiera och neutralisera enskilda europeiska staters försök att närma sig Kina.